

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

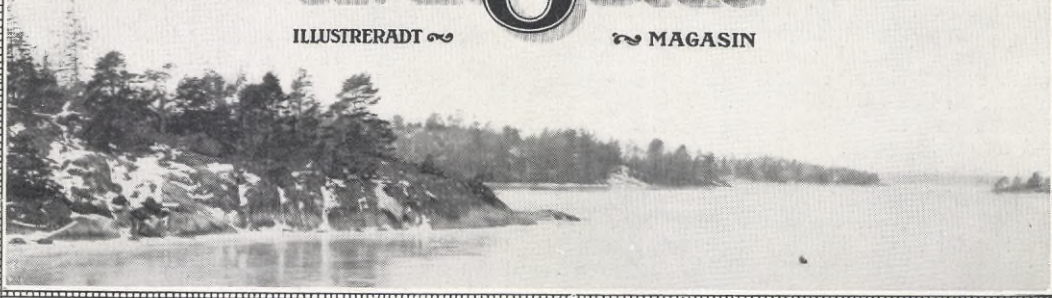
This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

· HVAR 8 DAG ·

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VINTERBILD FRÅN STOCKHOLMS SKÄRGÅRD. — H. 8. D:S STOCKHOLMSFOTOGRAF.

14 DE ÅRG.

DEN 23 FEBRUARI 1913.

N:O 21.

Foto. Gehrman, Hedemora.

J. Floström

Kliché: Bengt Silfverparre.

Beräkningen af ett folks nationalförmögenhet är en ytterst vanskelig sak. Uppgiften har därför i vårt land först sent frestat den statistiska fliten. Den, som först grep sig an med densamma, var prof. P. E. Fahlbeck i Lund, som för år 1885 kom till en summa af 6,343 mill. kr., hvilken dock senare af honom själf ökats till 6,543 mill. kr. Efter i hufvudsak samma grunder kom samme författare för år 1898 till ett belopp af 9000 mill. kr.

Dessa professor Fahlbecks beräkningar ledo emellertid af hvarjehanda brister och det är knappast för mycket sagdt, att Sverige först nu tack vare aktuarien Isidor Flodström erhållit en vetenskapligt i högre mån tillfredsställande nationell balansräkning. Densamma visar för 1908 en tillgång utöfver skulderna af 15058 å 15098 mill. kr., allt eftersom man anlägger olika synpunkter. Med användning af samma beräkningsgrunder som prof. Fahlbeck skulle man kommit till en siffra af endast 13,813 millioner. Pännigvärdet af den svenska nationalförmögenheten skulle alltså från 1885 till 1908 ha något mer än fördubblats. Härå framgår emellertid icke nationalförmögenhetens *verkliga* utveckling, vare sig man därmed åsytar dess utveckling i anseende till sakligt förmögenhetsvärde — värdet räknadt i saker, ej i penningar — eller i "fysiskt" värdehänseende (med hänseende till "bruksvärde", d. v. s. konsumtions- eller njutningsvärde). För att finna det sakliga förmögenhetsvärdet måste man reducera de i pänningar beräknade förmögenhetsvärdena efter *pänningvärdet*, hvars växlingar i vårt land Flodström ävnenledes sökt fastställa. Att redogöra för det sätt, hvarpå han härvid gått tillväga, skulle föra oss för långt. Vare nog sagdt, att han vid sin reduktion af slutsummorna för nationalförmögenheten 1885 och 1898 i enlighet med pänningvärdena för samma år till 1908 års pänningvärde kommer till beloppen 8,222 mill. kr. år 1885, 11,311 mill. kr. 1898 och 13,813 för 1908, innebärande en årlig procentisk värdestegring af 2,48 % mellan 1885 och 1898, men af endast 2 % under perioden 1898—1908. Detta vill med andra ord säga, att om nationalförmögenhetens värde beräknats i mått af saker (t. ex. likstora fastigheter) i stället för i mått af pänningar (kronor i guld), så skulle det hafva visat sig, att den årliga utvecklingen därå varit jämförelsevis mindre stark under åren 1898—1908 än under åren 1885 till 1898.

Den man, hvilken vi ha att tacka för denna synnerligen grundliga och skarpsinniga utredning, aktuarien *Isidor Flodström*, är född i Hedemora den 25 april 1856 samt son till kronolänsmannen Samuel Flodström därstädes och hans maka Erika Sofia Cedergren. Efter aflagd mogenhetsexamen kom han som student till Upsala, där han egendomligt nog ägnade sig åt filologiska studier och samma år (1880), som han blef färdig med fil. kand.-examen utgaf en afhandling "Om konsonant-geminationen". Följande år mottog han förordnande som extra lärare och tjänstgjorde som sådan under tre år, hvarvid hans pedagogiska intressen togo sig aflopp bl. a. i uppgörandet af ett "Förslag till lärobok i svensk rättskrifning", hvilket befordrades till trycket 1886. Svag hälsa tvang honom nu att en tid draga sig tillbaka på landet. Med den uppslagsrikedom, som utmärker honom, ägnade han sig här ett par år åt trädgårdsskötsel och 1891—93 ser man honom t. o. m. som innehafvare af en handelsträdgård. Under denna tid vaknar hans intresse för ekonomiska och statistiska frågor och 1894, vid 38 års ålder, inträder han som e. o. tjänsteman i statistiska centralbyrån, hvarifrån han två år senare övergick

till kommerskollegium, i hvars afdelning för näringsstatistik han blef e. o. aktuarie 1897 och ordinarie 1900. Härmed hade han kommit in på sitt rätta område, det fält, hvarpå han inom kort skulle förvärfa sig berömmelse som en af vårt lands allra främsta statistiker.

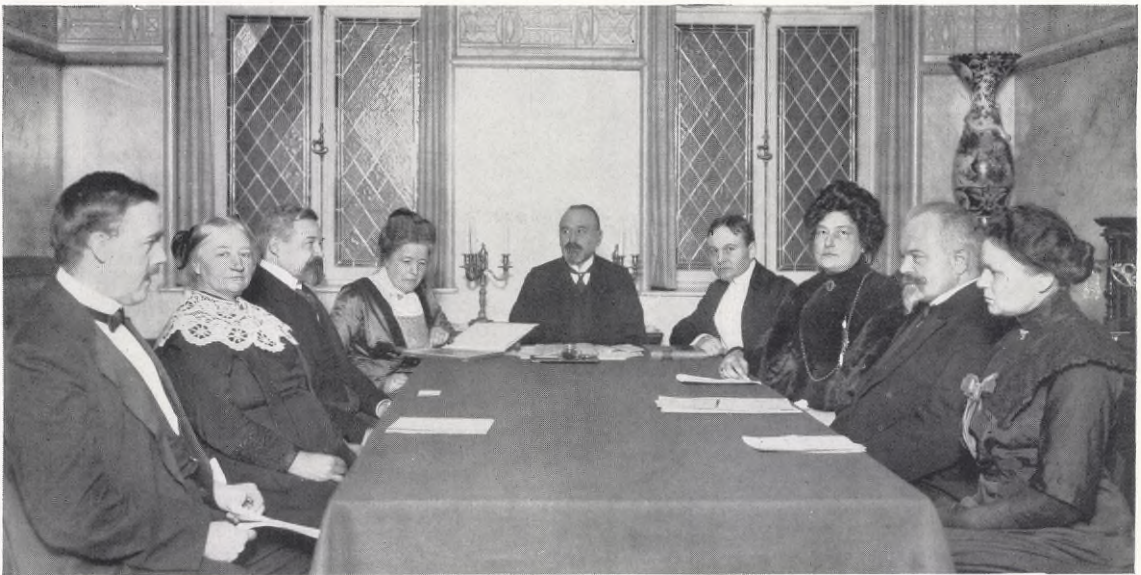
Är det en händelse, att så många bland de mest framstående statistikerna börjat sin bana på ett helt annat område än den administrativa statistikens eller den s. k. statistiska vetenskapens? Süßmilch, den egentlige upptäckaren af de statistiska regelbundenheterna i de mänskliga företeelserna, var präst; Quetelet, den statistiska samhällslärens grundare, var ursprungligen fysiker och matematiker. Detsamma var fallet med Peter Wilhelm Wargentin, den svenska statistikens fader, medan Fredrik Theodor Berg hade vunnit sin lager som läkare, innan han förvärfvade den som det svenska tabellverkets nydanare. Snarast beror det väl därpå, att statistiken som sådan endast är en metod och att den vinner inre lif, endast när den ställes i förvaltningens eller samhällsvetenskapens tjänst. Hvad som framför allt utmärkt Flodström som statistiker har i hvarje fall varit, att han aldrig behandlat siffrorna som ändamål i sig själfva, utan städe endast som medel, hvilket dels haft till följd en rikedom verkligt nya resultat, dels en originalitet i uppfinnandet af statistiska uppskattnings- och beräkningsmetoder, som måst framkalla den största beundran. Att blott nämna ett exempel: när inkomstskatten första gången infördes, lyckades det honom att nästan på håret riktigt förutsäga dess finansiella resultat. Det är ock hufvudsakligen inom finansdepartementet han de senaste åren varit verksam: icke mindre än fem större finansstatistiska utredningar ha där sett dagen af hans hand. Dessförinnan har han inlagt stora förtjänster vid den reformering af näringsstatistiken, som under de båda sista årtiondena ägt rum i kommerskollegium.

Af betydelse för den stora allmänheten ha varit de förträffliga ekonomiska öfersikter han en följd af år offentliggjorde dels i Ekonomisk Tidskrift, dels i en tysk årsbok, öfersikter, hvilka gjorde god tjänst som konjunkturbarometrar.

I fråga om de statistiska ämbetsverkens omorganisation är Flodström en bestämd motståndare till det på sina håll ifrigt förordade särskiljandet af den administrativa statistiken från motsvarande förvaltningsgrenar. Att han därvid bygger på själfvunnen erfarenhet, gifver hans inlägg en betydelse, som låter hoppas, att de skola beaktas.

Flodström är emellertid icke blott statistiker. Han är äfven politisk tänkare. En mängd broschyrer och föredrag vittna därom. Som praktisk politiker har han däremot icke framträd: hans själfständighet och originalitet i tänkandet har hindrat honom att enrollera sig i något visst parti och därigenom också att komma med i riksdagen. En praktisk-politisk insats har han dock gjort. På egen hand utarbetade han den första öfersiktliga framställning af de proportionella valmetoderna, som såg dagen i vårt land, och på hans initiativ grundades den förening för främjande af den proportionella valmetodens införande i Sverige, hvars syftemål efter å år förverkligades. Bland Flodströms skrifter märkas i öfrigt — utom åtskilliga intressanta inlägg i den unionspolitiska diskussionen — broschyrerna Svenska statens reformering (1906), Politik, samhälle och moral (1907), Underligheter i svensk statskonst (1907), m. fl.

Hvad de svenska högskolorna varit rika på förmågor, som ha haft råd att umbära en sådan kraft

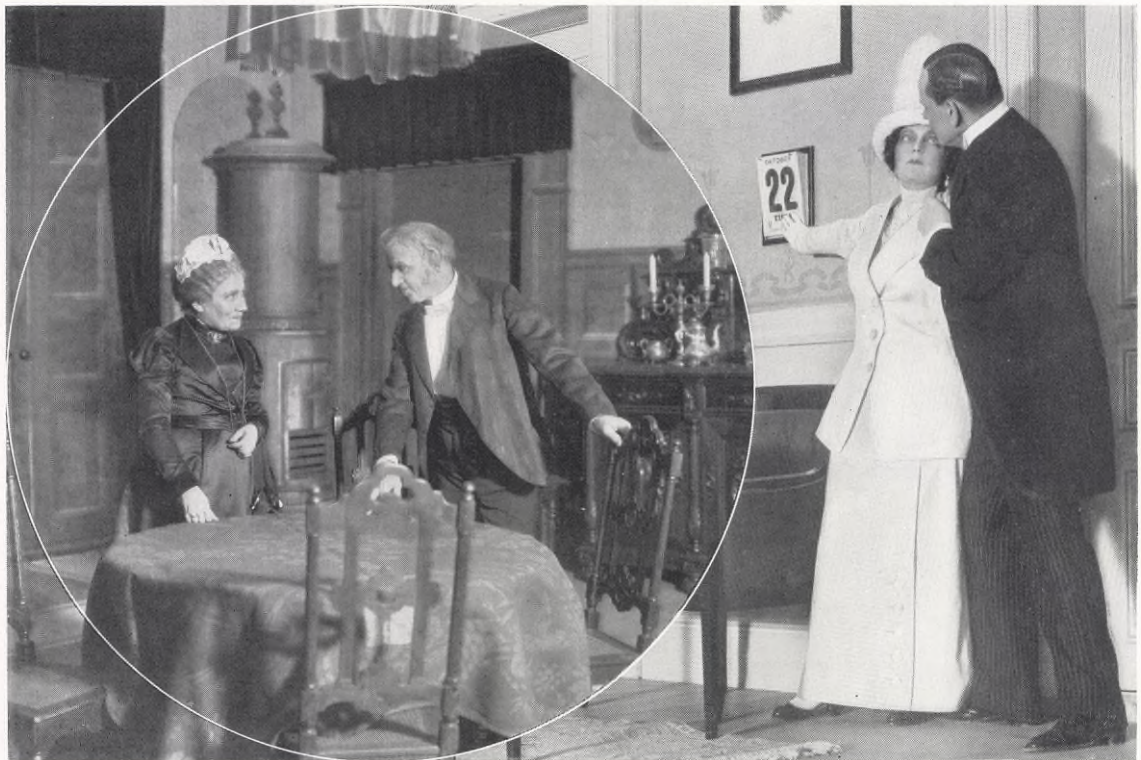

Den nyligen aflidna författarinnan Lotten von Kræmer donerade såsom ett minne af sin studietid i Uppsala och senare litterära verksamhet större delen af sin efterlämnade förmögenhet eller omkr. 800,000 kr. till "Lotten von Kræmers stiftelse". Fonden skulle förvaltas af en nämnd "Samfundet de nio", bestående af nio på listid valda medlemmar, fyra män och fyra kvinnor samt en ordförande, alternerande man eller kvinna. Samfundets uppgift skulle blifva att främja den svenska skönlitteraturen genom att prisbelöna däraf förtjänta, från trycket utkomna skönlitterära alster samt dessutom att utgifva en tidskrift för behandling af litterära ämnen samt af freds- och kvinnofrågorna.

De af testator utsedda medlemmarne af "Samfundet de nio" voro prins Eugen, ordl., d:r Selma Lagerlöf, skriftställaren K. Wählin,

Ellen Key, d:r Georg Göthe, d:r Kerstin Hård af Segerstad, d:r Göran Björkman, författarinnan Anna Maria Roos och d:r John Landquist. Af de sålunda valda anmälde sig prins Eugen och d:r Göthe förhindrade att mottaga uppdraget.

Samfundets öfriga medlemmar hade den 14 febr. konstituerande sammanträde, och invalde därvid, till fyllande af de uppkomna vakanserna, öfverdirektör V. Almquist efter prins Eugen som samfundets ordförande och litteraturkritikern d:r Erik Heden efter d:r Göthe. Det är vid samfundets första fulltaliga sammanträde H. 8. D:s Stockholmsfotograf tagit vår gruppbild och namnteckna vi från vänster till höger å bilden: d:r E. Heden, frkn Ellen Key, d:r K. Wählin, d:r Selma Lagerlöf, öfverdir. V. Almquist (ordl.), d:r J. Landquist, frkn Anna Maria Roos, d:r G. Björkman (sekr.) och d:r K. Hård af Segerstad.

"INNANFÖR MURARNE" Å K. DRAMATISKA TEATERN: Fröken Thekla Åhlander och herr Aug. Lindberg. — "FÅSTNINGEN FALLER" Å INTIMA TEATERN: Fröken Hilda Borgström och herr A. Lavén. Veckans två teaterevenemang.
Foto. för H. 8. D. af ALMBERG & PREINITZ, Stockholm.

NORDISKA SPELEN.

1. FRK. OPIKA MERAY-HÖRWATH, *Ungern*, och 2 HERR GÖSTA SÄNDAHL, *segrare i resp. täfl. om internat. mästerskapen i konståkning för damer och herrar.*

3. FRK. H. ENGELMAN—HERR K. MEJSTRICK, *Wien, segrare i täfl. om internat. mästerskapet i paråkning.*

4. HERR OCH FRU JAKOBSSON, *Finland, 2:dra pris, och*

5. FRU VON SZABO—HERR HORWITZ, *Wien, 3:dje pris i paråkning.*

Nordiska spelen, för hvilkas början vi i förra numret redogjorde, fortgingo t. o. m. söndagen den 16 febr. intill det sista med oförminskadt intresse omfattade af såväl idrottsmännen som den skädelystna allmänheten.

Fältridklubbens med spänd förväntan motsedda prishoppningar ägde rum den 10 febr. på klubbens hinderbana och hade att uppvisa de mest glänsande prestationer. I klass B.

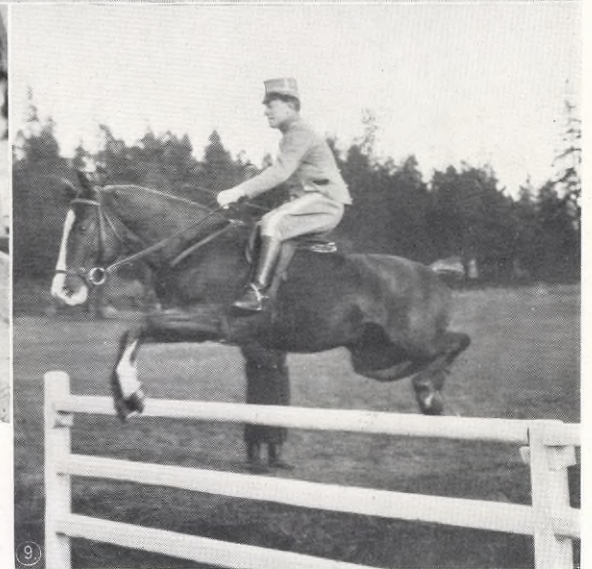
för hästar, som sedan 1910 års början ej vunnit första eller andra pris i offentlig prishoppning, togs första pris af major P. Karsten på "Ilex". I klass C., öppen för alla hästar, blef ryttmästaren B G:son Holm på "Kiriki" förste pristagare.

Ryttartäflingarne fortsatte påföljande dag med hinderridt dels för skolungdom, dels för ryttarinnor samt för ryttare, som ej voro officerare vid beridet regemente. På middagen ägde i närvaro af de kungliga lagtäflingrum. Det af Strömsholms ridskola uppställda laget hemförde här en glänsande seger. Bland dess ryttare märktes greve C. A. Bernadotte af Wisborg.

Fäkttäflingarne på florett, värja och och sabel, hvilka fortgingo den 10—12 febr., samlade stort intresse.

Vid fäktsoarén d. 12 febr. på Grand Hôtel försiggick sluttäflan om lord Desboroughs pokal. Vinnare blef löjtnant B. Cnatingius.

Den första *bandy-matchen* i Nordiska spelen utkämpades den 11 febr. på Östermalms idrottsplats mellan Johaneshofts idrottsförening och Officerarnes hockeyklubb. Resultatet blef 14 mål mot 2 till Jo-

6. A. I. K:s BANDYLAG, som vann öfver Johanneshof-laget (Stockholm).
 7. JOHANNESHOF'S I. F. (3:e pristagare) segrade öfver officerarnes lag.
 8. Major P. KARSTEN Å HILEX, segrade i klass B af Fälltridkl. prishoppningar.
 9. ETT VACKERT HOPP (W. von Essen).
 10. CURLING.

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

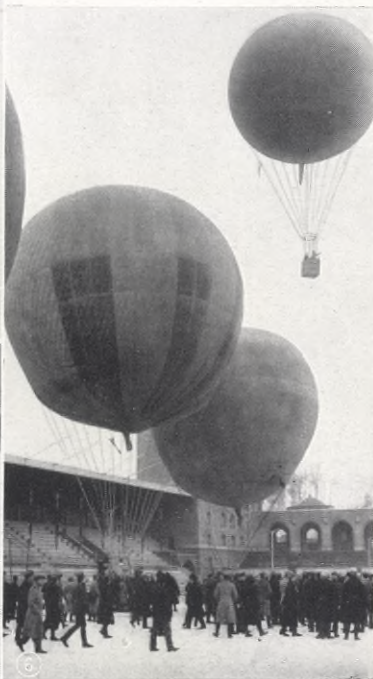
hanneshofarnes fördel. I den därpå följande tälingen mellan Djurgårdens idrottsförening och Mariebergs idrottsklubb segrade den sistnämnda med 3 mål mot 2. I bandymatchen mellan Kamratlaget från Helsingfors och Allm. Idrottsklubbens lag, Sthlm, segrade det svenska laget med 4 mål mot 2. Efter spelade semifinaler kvarstodo till finalen om årets bandymästerskap Uppsalakamraterna och A. I. K:s lag. Spelet slöt med 3 mål mot 1 till A. I. K:s fövör.

Programmet för Nordiska Spelen omfattade i år äfven bandy för da-

mer. Till täflan uppställde sig två lag, ett blått och ett grönt, ur Kronprinsessans hockeyklubb. Spelet hvilket åsågs bl. a. af konungen, kronprinsparet, prinsessorna Maria och Ingeborg samt prins Eugen, sköttes med utmärkt beräkning och kraft.

De stora internationella skidtävlingarne, som på grund af baryntern i Stockholm förlagts till Östersund, togo sin början den 13 febr. Äkta nordiskt vinterväder var rådande med solsken, 8 gr. kyla och mycket snö.

Klüber Drott Silfversteinen

1. KRONPRINSESSANS OCH PRINSESSAN MARIAS HOCKEYKLUBBAR I TÄFLAN: *Prinsessan Marias klubb gör mål.* — 2. UPPSALAKAMRATERNAS (2:a pristagare) MÅLVAKT KLARAR ETT FINT MÅLSKOTT. — 3. TRAFÄTÄFLING: *Vid målet i lopp IV.* — 4. KRONPRINSESSAN (*en face*), PRINSESSAN MARIA (*en prof.*) och PRINSESSAN INGEBORG. — 5. AUTOMOBILERNAS KILOMETERTÄFLAN PÅ IS: *Den minsta deltagaren, Bedelia, fördd af ingenjör F. Waldenström, inkommer som nr 2 till målet.* — 6. BALLONGTÄFLAN: *Första starten.*

H. 8. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Fotos för H. 8. D. af
OSCAR OLSSON, ÖSTERSUND.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

7. HALDO HANSON, Östersunds skidklubb, 1:a pris i 90-kilometerslöpningen. Närmast följde två af Finlands bästa löpare.

8 KONTROLLSTATIONEN, VID LÅNGÅKER. × ordf. Ö. S. K. herr G. Hjort af Ornäs.

9, 10. SVÅRA TERRÄNGFÖRHÅLLANDEN under 90-kilometerslöpningen.

der stort tillopp af åskådare den 14 febr. i Stadion. Efter "Räiballongen", förd af kapten v. Döbeln, gingo med 5 min. mellanrum ytterligare tre ballonger upp. Af dessa lyckades "Aeronaut", förd af redakt. Gullberg, landa närmast "Räiballongen".

Den för automobiler utlysta kilometertäflingen ägde rum den 15 febr.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

på norra Brunnsviken. I kl. 1 togs första priset af Mattis, G. Ahlenius, och i kl. II af Mattis, B. Ekesiöö.

Nordiska Spelen afslutades på aftonen den 16 februari med prisutdelning i Cirkus å Djurgården. Bland de närvarande märktes kronprinsparet och flertalet af regeringens medlemmar. Efter hälsningstal af öfverste Balck förrättade kronprinsessan prisutdelningen. Efter densamma höll kronprinsen ett kort anförande, hvilket slutade med ett fyrfaldigt lefve för pristagarne.

PRINS VILHELM I SIN NYA 80 HK. BENZ-RACER, som på fast, god vägbana torde uppnå en hastighet af 150 km. i timmen.

Förlofning har tillkännagivits mellan prinsessan Viktoria Luise, Tyska kejsarpärets enda dotter och prins Ernst August af Braunschweig-Lüneburg, ende kyarlefvaude som till hertig Ernst August af Cumberland.

Händelsen, i sig själf märklig, såsom lämnande det med stort intresse motsedda svaret på frågan hvilken af de många aspirerande furstesöner som skulle komma att hemföra kejsardottern som brud, får ökad och kanske sin största betydelse däri-genom att den utgör det lyckliga slutet på den 50-åriga striden mellan Hohenzollrar och Welfar och, efter hvad man kan förmoda, för alltid bringar ur världen de ännu på sina håll närda planerna på hannoveranska konungadömet återställande.

Som bekant för-lorade Georg V, konung af Hannover, år 1866 som Österrikes bundsförvändt i kriget mot Preussen både rike och krona. Vid hans 1878 inträffade död antog sonen, kronprins Ernst August, lik-visst med fasthållande af sin ärftda rätt till hannoveranska tronen, titeln "hertig af Cumberland". Hertigen

1. DE NYFÖRLOFVADE, PRINS ERNST AUGUST AF BRAUNSCHWEIG-LÜNEBURG OCH PRINSESSAN VIKTORIA LUISE AF PREUSSEN, på promenad i Karlsruhe slottspark jämte prins Oskar af Preussen.
2. DE NYFÖRLOFVADES INTÅG I BERLIN MED KEJSARPARET, eskorterade af Ziethenhusarer, prinsens nya regemente.
3. SLOTTET I BRAUNSCHWEIG.

hade äfven arts-anspråk på den Braunschweigska hertigkronan, och då hertig Vilhelm af Braunschweig 1884 afled stod hertigen af Cumberland i egenskap af hufvudman för den yngre ätten af huset Welf som närmaste efterträdare. Hars försök att bestiga Braunschweigs tron strandade emellertid på förbunds-rådets motstånd, föranledt af hans vägran att afstå från anspråken på Hannovers krona. Till regent utsågs i stället prins Albrecht af Preussen och vid dennes död 1906 den nuvarande hertigen, Johann Albrecht af Mecklenburg. Hvad hertigen af Cumberland beträffar till-erkändes han endast besittnings-rätten till den af lidne hertigens privatförmögenhet. Af den till omkr. 40 mill. kr. uppgående Welferfonden, bildad 1866 som ersättning åt den afsatte hannoveranske konungen och hans arftagare, men beslagtagna af preussiska regeringen, har nuvarande hertigen af Cumberland sedan 1892, efter lämnad för-

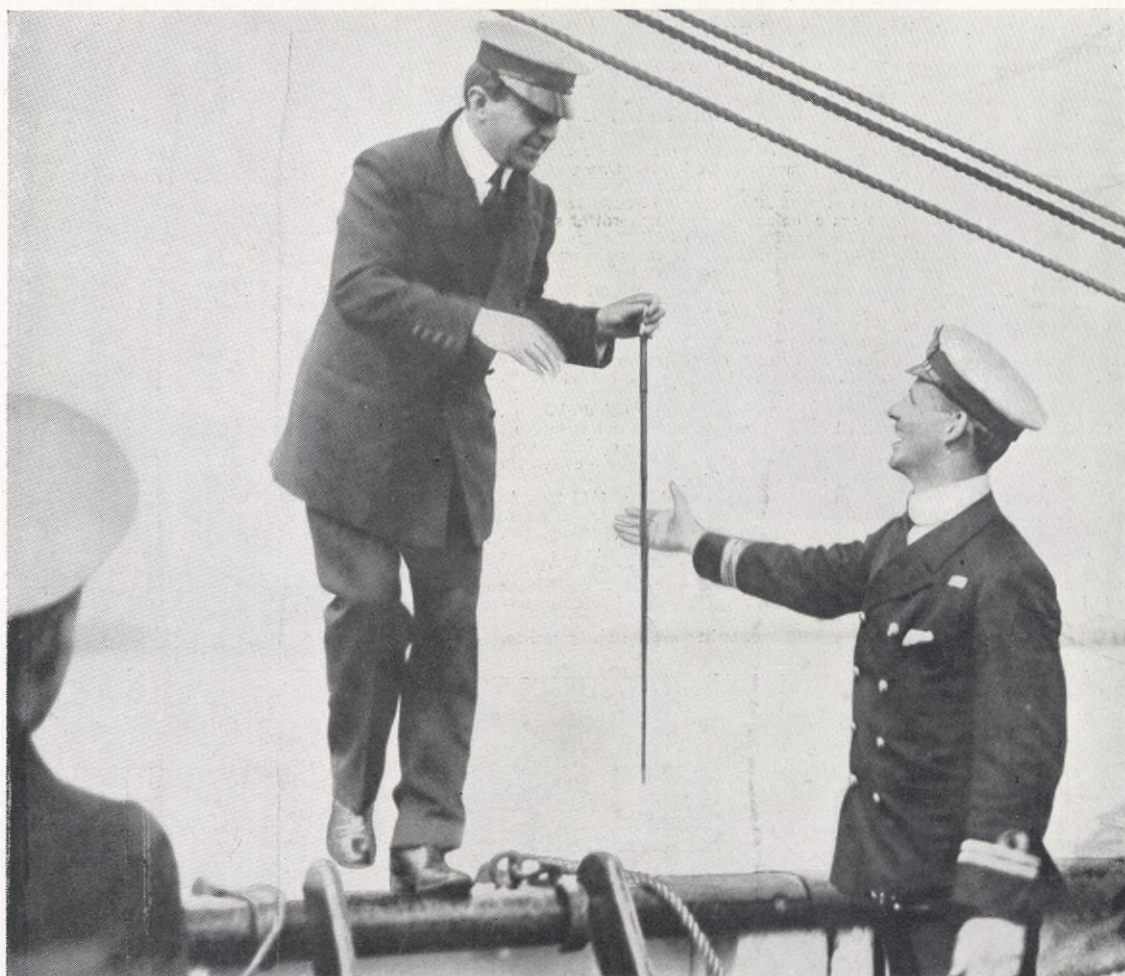
Efter fotografier.

Kliché: Ernst Sjöström.

säkran om lojalitet mot den nya ordningen i Tyskland, uppburit räntorna.

Det antages inom tyska politiska kretsar, att prins Ernst August skall komma att bestiga Braunschweigs tron samt därvid grunda en ny linie för huset Braunschweig-Hannover, som med afstående från alla anspråk på Hannover obetingadt erkänner tyska riksförattningen.

Förlofningen, hvilken har sin grund i verklig böjelse, och vid hvars ingående politiska hänsyn icke spelat in, har i Tyskland mottagits med stor glädje.

KAPTEN ROBERT FALCON SCOTT STIGER OMBORD TERRA NOVA I STOKES BAY,

emottagen af fartygets befälhafvare, commander Evans. — Expeditionens mål var Sydpolen, och denna nåddes ock af kapt. Scott den 18 jan. 1912. Men återfärden beredde expeditionen så oerhörda svårigheter att den dukade under. Hela den civiliserade världen, och intet land varmare än Sverige, känner deltagande i Englands sorg öfver sina ärofulla söners bortgång.

Efter fotografier.

Den 10 febr. ingick från Omahu på Nya Zeeland till London meddelande om att ledaren för den antarktiska expeditionen kapten Robert Scott tillsammans med fyra ledsagare den 18 jan. 1912 uppnått sydpolen, men till detta glädjebudskap fogades den uppskakande underrettelsen att de djärfva forskningsresandena på återfärden från polen efter namnlösa lidanden

KAPTEN SCOTT MED SIN FRU OMBORD Å TERRA NOVA.

omkommit genom hunger och köld.

Den engelska sydpolsexpeditionen hvilken ombord på ångaren "Terra Nova" den 16 juli 1910 startade från London, räknade i allt 30 deltagare, däribland många framstående vetenskapsmän. Ledaren, kapten Robert Scott, hade vid en tidigare företagen antarktisk forskningsresa dokumenterat sig som en utomordentlig kapacitet och detta i förening med expeditionens ypperliga utrustning syntes borge för det vägsamma företagens framgång.

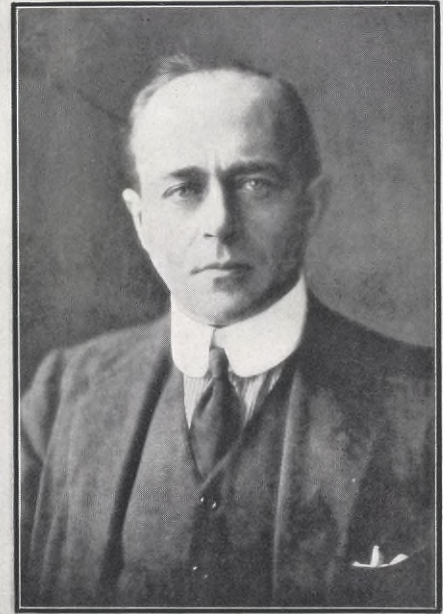
Från Nya Zeeland, dit färden först ställts, afsöglade "Terra Nova" i nov. 1910 och nådde efter en på grund af storm och driftis äfventyrlig färd de antarktiska farvattnen. I jan. 1911 inlöpte ångaren i Mac Murdosundet och expeditionen landsattes hvarefter slogs läger och anlades de proviant- och bränsledepoter, som sedan skulle utgöra stöddepoterna för expeditionen under dess

framträngande söderut. På senhösten 1911 var detta krävande, af ständiga snöstormar försvarade arbete lyckligt fullbordadt, och i spetsen för en stor slädeexpedition bröt Scott upp med Sydpolen som mål, därvid följande den väg Shackleton vid en tidigare forskningsfärd tagit. Efter hand som färden fortskred afskilde och återsände Scott till utgångspunkten små grupper af färdeltagare. Den 3 jan. 1912 hade expeditionen hunnit till 87 gr. 35 min. sydlig bredd, den punkt hvarifrån det slutliga framträngandet mot den 240 km. aflägsna polen skulle äga rum. För denna färd utvalde Scott till sina ledsagare kapten *Oates*, löjtnant *Bowers*, dr *Wilson* och underofficer *Evans*. Den öfriga truppen återvände under kapten *Evans* befäl norrut, medförande kapten *Scotts* rapporter.

Scott och hans fyra följeslagare befunno sig vid uppbrottet söderut i bästa kondition. Enligt de på förhand uppgjorda beräkningarna borde de efter att hafva framträngt till polen vara att återvänta till hufvudlägret i mars månad vid vinterns inbrott. Vid denna tid utsändes från lägret en liten hjälpepedition dem till mötes. Det svåra vädret tvingade emellertid expeditionen att återvända. Ett nytt undsättningsförsök misslyckades af samma orsak. Så snart den långa vinternatten var slut återupptogs undsättningsförsöken, och den 30 okt. utsändes två nya hjälpepeditioner. Den ena af dessa, hvilken stod under ledning af dr *Atkinson*, anträffade den 12 nov. 1912 på 79 gr. 40 min. sydlig bredd, 11 km. söder om en välförsedd proviantdepot ett tält, i hvilket funnos liken efter kapten *Scott* och två af hans män, löjtnant *Bowers* och dr *Wilson*. En i tältet liggande journal, i hvilken *Scott* ända intill det sista gjort sina daganteckningar berättar i gripande ordalag om de oerhörda svårigheter expeditionen haft att kämpa med, och för hvilka det största hjältemod, den segaste uthållighet måst duka under.

Efter skilsmässan från öfriga färdeltagare den 4 jan. 1912 trängde *Scott* och hans män under svåra väderleksförhållanden i långa dagsmarscher fram mot söder och nådde den 18 jan., en månad efter *Amundsen*, sydpolen. Påföljande dag sken solen fram och *Scott* kunde göra observationer. Fastän *Amundsen* använt sextant med artificiell horisont, sammanföll *Scotts* iakttagelser rörande polens läge i det allra närmaste med hans. Skillnaden var endast en half engelsk mil. *Scotts* observationer gäfvö breddgraden 89° 59' 12".

Sedan engelska flaggan hissats, anträdde expeditionen tillbakamarschen,

KAPTEN SCOTT VID AFRESAN OCH UNDER FÄRDEN SAMT EXPEDITIONENS FARTYG TERRA NOVA.

Efter fotografier.

Kliché: Bengt Silfverparre.

medtagande en del handlingar, som legat förvarade i det vid polen anträffade, af *Amundsen* resta tältet.

Återfärden som till en början gick i långa dagsmarscher skulle tvifvelsutan fått ett lyckligt slut, om icke händelser inträffat, hvilka stående utanför färdeltagarnes kontroll försenat dem och därigenom gjort deras förråd af föda och bränsle otillräckliga. Underofficer *Evans* ådrog sig vid ett fall mot isen en hjärnskakning, som i hög grad nedsatte hans krafter och till sist den 17 febr. vållade hans död. Upphållen genom hans sjukdom blef expeditionen ytterligare försenad därigenom att kapten *Oates* fick sina händer och fötter svårt angripna af kylan. Lidande oerhörda kval, men utan klagan släpade han sig med expeditionen. Till sist förmädde han dock icke mera. Inseende det hopplösa i sitt tillstånd och med vetskap om att hans kamrater endast genom en brådskande marsch kunde räddas från att omkomma af hunger gick han den 17 mars ut i snöstormen, frivilligt sökande döden. De kvarlevande fortsatte skyndsamt färden norrut, men tvingades den 21 mars af en rykande snöstorm att göra halt. Intet annat återstod än att i tältet vänta ut stormen för! att sedan söka nå den välförsedda depot de visste skulle finnas på några få miles afstånd. Deras eget förråd af proviant och bränsle kunde räcka för högst två dagar. Dag efter dag gick och alltjämt rasade snöstormen. Krafterna sjöako och till sist kom döden. — Kapten *Scotts* sista anteckning är gjord den 27 mars och vittnar om att de hjältnar med undergifvet lugn och upphöjdt mod gått sitt hårda öde till mötes.

De omkomna polarfararnes lik fingo kvarligga i tältet, hvilket undsättningsgruppen genom uppmurad snö förvandlade till en grafkammare. Däremot medtogos alla handlingar och vetenskapliga samlingar.

Med undantag af *Scott* och de honom på dödsfärden åtföljande fyra männen hafva alla deltagarna i expeditionen lyckligt lämnat Antarctic, den hvita dödens land, och ombord på "Terra Nova" förts till Nya Zeeland för att därifrån anträda hemresan till England.

Till vänster: FELIX DIAZ, ledare af militärrevolten i Mexico.

Till höger: CASIMIR EHNRROOTH, F. v. Finsk ministerstatssekreterare. I dagarne afsliden.

I hufvudstaden i Mexico har under ledning af Felix Diaz utbrutit en mot den nuvarande presidenten, Madero, riktad militärrevolt. Blodiga gatustrider hafva under den gångna veckan rasat, utan att det dock kommit till någon afgörande sammanstötning.

Vidstående porträtt af Felix Diaz, har tillställts oss af en göteborgare, som öfver ett år vistats i Mexico city och är väl förtrogen med förhållandena därute, äfvenledes personligen bekant med revoltens ledare.

Felix Dias, en synnerligen sympatisk och framstående personlighet, är brorson till den gamle "riksbyggmästaren", i. d. presidenten Porfirio Diaz, och har åtnjutit en god uppfostran, delvis i Frankrike, samt därefter under sin farbroders presidenttid tjänstgjort som högste polischef i republiken, hvarjämte

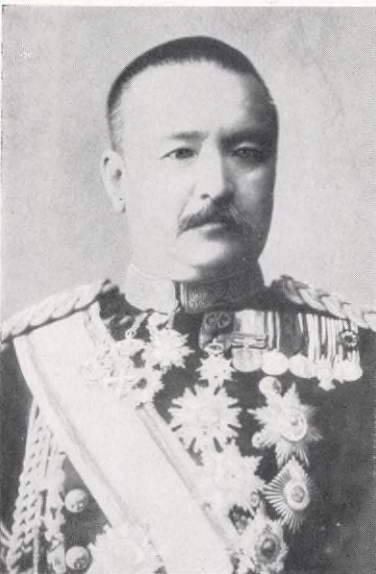

TURKISKT FÖRSVAR AF SKUTARI: En unik fotografi af den ende krigskorrespondenten i staden.

han är öfverste i armén. Felix Diaz afsikt är att, om han lyckas fördriva Madero, skaffa landet välstånd och de möjligheter till en lugn utveckling, hvar till det genom sina naturrikedomar och öfriga förhållanden har de bästa förutsättningar och hvar till farbrodern lade en så lycklig grund.

Före ministerstatssekreteraren för Finland general Casimir Ehrnrooth har afidit. Det är ett märkligt och växlingsrikt lif, som härmed nått sitt slut.

Casimir Ehrnrooth, född 1833 på släktgården Sesta i Fin-

PRINS KATSURA, har afgått som regeringschef i Japan

land, var son till general Gustaf Adolf Ehrnrooth en af hjältarne i finsk-ryska kriget 1808-09. Som sjutton-årig inträdde han i rysk tjänst och kom efter fullbordade militära studier i Petersburg till Kaukasien, där han under en följd af år tjänstgjorde. Han utmärkte sig vid flera tillfällen och avancerade raskt, blef 1868 generalmajor, 1873 brigadchef samt 1877 generallöjtnant och divisionschef.

År 1879 mottog han, efter erhållet afsked ur rysk tjänst, utnämning till krigsminister i Bulgarien. I denna sin egenskap biträdde han furst Alexander vid den bekanta statskuppen 1891, då bulgariska förtattningen suspenderades, i det han svarade för de militära förutsättningarna för kuppens lyckliga genomförande. Kort tid efter denna händelse lämnade Ehrnrooth Bulgarien och återinträdde i rysk tjänst.

År 1882 utnämndes han till ministerstatssekreterareadjoint och 1888 till ministerstatssekreterare för Finland. Hvilken hållning han intog till de under denna tidsperiod gjorda ryska angreppen mot Finlands statsrättsliga ställning är ej med visshet känt. Våren 1891 tog han plötsligt afsked från sin befattning och har sedan dess lefvat på gården Sesta.

AMIRAL YAMAMOTO, nyutnämnd regeringschef i Japan.

1. BATWA-MAN, som just dykt efter en näckros, på hvilken han nu gnager, för att visa, att den är ätlig. — Bangveoloträsket.
2. BATWA-BY PÅ GUNGFLY. I förgrunden en träskman, som stakar sig fram i en urhåkad trälstam.
3. BATWA-KVINNOR.
4. BATWA-MAN DRILLAR ELD.
5. KARAVANEN MARSCHERAR genom sumpmarken vid angveolssjön

6. BATWA-GOSSE MED KOPPHORN. En kamrat här genom att suga i hornets spets förtunnat luften i detsamma och sedan tilltäppt hålet med ett beckartadt ämne. Genom det yttre lufttrycket sitter nu hornet fast och suger blod ur ett förut anbragt snitt nära tinningen. Detta kopplingsätt användes som botemedel mot febrar.

7. TRÄSKANTILÖP (*Cobus leche*) fälld af Jörfattaren i Bangveolo-träsket.

I västra delen af det omkring 60 kvadratmil stora träsk som omger Bangveolo-sjöns södra del, leiver det af mig undersökta träskfolket Batwa fram sitt lif i en omgifning och under lefnadsvillkor, som man med skäl kan anse vidunderliga.

Flera andra folkslag på skilda håll af vår jord haiva visserligen sina bostäder uppförda på pålar eller flottar i sjöar och träsk för att härigenom lättare undgå angrepp af fiender och vilda djur, men dessa flott- och pålbyggnads-folk, idka dock åkerbruk och jakt på fast mark. Batwa-folket däremot leiver hela sitt lif i träskan, lifnärande sig af näckrosens rotstockar (se bild 1), af jakt på träskantiloper (se bild 7) och fiske. Dessa träskmänniskor gå endast undantagsvis upp på fast mark och äro således kan man säga en sorts mänskliga amfibier. De bygga sina usla gräshyddor på gungflyöar (se bild 2), som genom påläggning af papyrusknippor göras stadigare, och deras samfärdsmedel bestå af smala urholkade trädstammar, som mera göra skäl för namnet vattenskidor än kanoter.

Batwa-folket är ingalunda småväxt, men kvinnorna äro betydligt mindre än männen. De förra pryda sig med mantlar af träskantilopernas skinn, på hvilkas härlösa sida männen inristat vackra och varierande ornament (se bild 3). Batwa-folkets husgeråd äro af primitivaste beskaffenhet. Kockkärlen äro tillverkade af bränd lera, medan sköldpaddskal och musselskal få göra tjänst som skålar och skedar. Männens vapen äro bäge med förgiftade pilar samt långa spjut af helt annan typ än de i Centralafrika annars brukliga. Eld fås genom att drillen en pinne mot en annan på sätt bild 4 visar.

Under den tid jag lefde med Batwa-folket lärde jag ganska grundligt känna deras lefnadsförhållanden, jag fick tillfälle se huru de lifnärde sig af träskens produkter inom växt- och djurvärlden, jag fick närvara vid deras mer egendomliga än vackra danser, jag fick kunskap om deras trolldomsmedel, deras mediciner (se bild 6), deras sätt att begraiva sina döda m. m. Jag har således godt hopp om att den beskrifning af Batwa-folket med hvilken jag nu är sysselsatt, kommer att blifva af ett visst värde för utredandet af Bangveolo-områdets etnografi. Det är äfven mitt hopp att de samlingar jag nu hembragt från docenten Fries och min färd genom Afrika från Kap till Alexandria i sinom tid må blifva tillgängliga för allmänheten, ordnade på det sätt, jag genom min utställning i Konstakademien har velat framhålla. Härigenom blefve samlingarna ej blott ett studiematerial för etnografer utan finge äfven värde som askådningsmaterial i folkupplysningens tjänst.

Stockholm d. 14 febr. 1913

Eric von Rosen.

Det Karolinska läroverket i Örebro drabbades den 13 febr. af en djupt känd förlust i det lektorn i latinska och grekiska språken därstädes, fil. doktorn *Per Gustaf Lyth* då kallades hädan, träffad af ett slaganfall. Därmed ändades en rik lifsgärning i den klassiska filologiens såväl som i ungdomsuppföstrans tjänst.

Lyth var född i Visby den 6 mars 1848, son till den bekante likaledes framstående skolmannen och läroboksförfattaren lektor Jakob Eberhard Lyth. 1867 blef han student i Upsala, aflade därstädes 1875 gamla fil. kandidatexamen och promoverades samma år till fil. doktor. 1883 utnämndes han till lektor i Örebro. I trettio år har han sålunda tillhört allmänna läroverket därstädes, vid hvilket han äfven innehaft kortare rektorsförordnanden.

Skolan var ju Lyths egentliga arbetsfält och i hans lärjungars hjärta skall bilden af honom fortleva med oförminskadt lif intill slutet af deras egen lefnad. Med kärlek och nit skötte han sitt värf att göra ungdomen bekant med det gamla Grekland och Rom. Han förstod att väcka deras intresse för ämnet som få lärare och ingifva dem samma kärlek för det samma, som besjälade honom själf. Omvårdnaden om ungdomen sträckte sig för öfrigt äfven utanför skoltimmarne och känt är, huru han sökte främja dess lekar och nöjen genom ordnande af värfester och lekstugor, hvarvid han ingalunda försmäddes att själf gå med i leken med sitt glada, barnsligt uppslupna humör.

Men utom skolman var Lyth äfven författare främst naturligtvis på det klassiskt-filologiska området hvarifrån man minnes hans lärobok i romerska antikviteter förutom öfversättningar af åtskilliga klassiska skrifter, senast Titi Livii "Konungasagor", ett arbete, som han tillegnade den af honom högt uppskattade Selma Lagerlöf. Men därjämte har han utgifvit en handledning i stilistik och äfven öfentliggjort flera undersökningar beträffande särskildt Esaias Tegnér's diktverk. Ännu i början af förra året utgaf han sålunda "Tegnér'sstudier" i två delar och fram mot julen en bok "Tegnér's erotik", som blef den sista af hans hand.

I yngre dagar ägnade sig Lyth jämväl åt tidningsmannaverksamhet. 1883—85 var han sålunda utgifvare af Örebro Tidning, 1886—87 af "Närkeposten". Äfven som föreläsare var lektor Lyth mycket verksam.

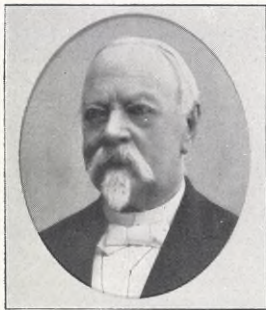
"Lektor Lyth död — en kämpe fallen — en ungdomsvän borta — en hänförd idealist mindre. Ungdomen, motståndare, vänner, alla skola de akta hans minne".

I dessa ord af en tidning på platsen skola alla, som känt lektor Lyth af hjärtat instämma.

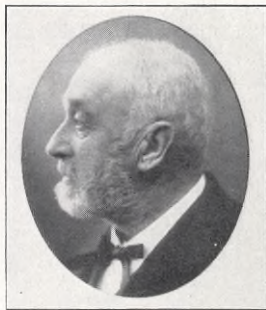

ALVASTRA TURISTHOTELL FÖRE OCH EFTER BRANDEN.

* Data å nästa sida.

P. K. F. SIEGBAHN.
V. konsul. Grosshandlande.
Ronneby. 85 år 10 Febr.*

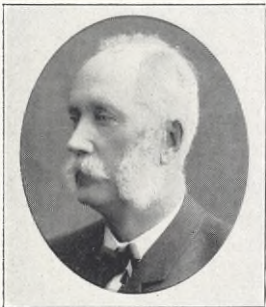
F. A. SPAAK.
Stadsmäklare. — Göteborg.
80 år 14 Febr.*

J. T. HALLBÄCK.
Konsul. Grosshandlande.
Malmö. 60 år 19 Febr.*

G. JOHANSSON.
Direktör. — Stockholm.
55 år 20 Febr.*

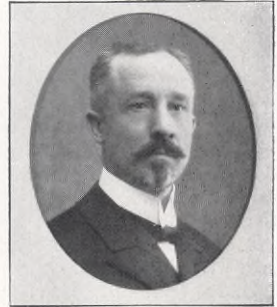
J. E. M. HAHR.
F. d. Öfverdirektör. — Stockholm.
75 år 17 Febr.*

J. E. DAHLIN.
Marinöfverkommissarie. —
Stockholm. 65 år 5 Febr.*

M. PAULSEN.
Stat.-inspektör. — Charlotten-
berg. 65 år 14 Febr.*

P. J. DAHLGREN.
Kommandör. — Stockholm.
55 år 20 Febr.*

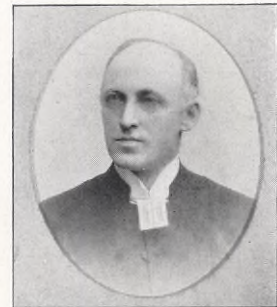
E. W. TORNÉRHIELM.
Borgmästare. — Halmstad.
75 år 24 Febr.*

E. SVENSON.
Borgmästare. — Varberg.
60 år 12 Febr.*

M. E. KLINGSTEDT.
Kyrkoherde. Hofpredikant.
Göteborg. 70 år 18 Febr.*

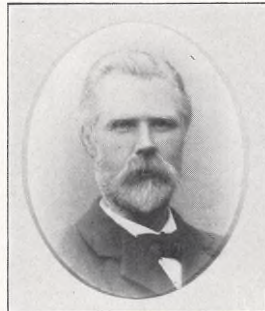
J. G. O. HÖGSTEDT.
Kyrkoherde. — Farhult.
65 år 5 Febr.*

C. E. MOSSBERG.
Disponent. — Filipstad.
75 år 19 Febr.*

J. A. JOHANSSON.
F. d. Sjökapten. Kommunalman.
Hallingeberg. 75 år 22 Febr.*

J. A. FORSÉN.
Kantor. Postat.-förest. Komm.-
ordf. — Långaryd.
70 år 9 Febr.*

Y. HOLLENDER.
Ingeniör. Disponent. — Halm-
stad. 50 år 10 Febr.*

* Data här nedan.

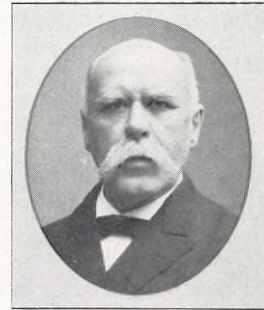
L. P. BROMAN †.
Kontr.-prost. Kyrkoh. Komm.-
ordf. — Maselösa.
F. 33. † 5 Febr.

K. R. JOHANSSON †.
F. d. Landstingsman. — Hållsta.
F. 33. † 5 Febr.*

M. ZACHRISON †.
Landssekreterare. — Veners-
borg. F. 41. † 7 Febr.*

P. G. LYTH †.
Lektor. Fil. Dr. — Örebro.
F. 48. † 13 Febr.*
(Biogr. å sid. 333).

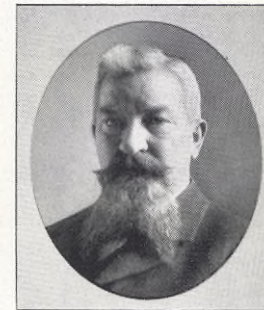
A. ROSENBERG †.
Häradsskattmästare. — Öhn, Ström-
sund. F. 31. † 30 Jan.*

C. A. SCHENSTRÖM †.
Major. — Upsala.
F. 45. † 13 Febr.*

F. G. M. RIDDERBJELKE †.
F. d. Kapten. Godsejare. —
Stockholm. F. 48. † 15 Febr.*

A. F. TRYBOM †.
Byråchef. — Stockholm.
F. 50. † 15 Febr.*

P. O. LAGERSTEDT †.
F. Kontrollör v. Traf.-förvalt.
Göteborg. F. 51. † 31 Jan.

A. H. BLIDBERG †.
Läroverksadjunkt. — Stock-
holm. F. 56. † 12 Febr.

PEHR SIEGBAHN. Bedriver sedan 67 agentur- o. skeppsklar. affärer i Ronneby. En af samhällets mest framstående kommunalmän, har S. deltagit i snart sagt alla dess allmänna angelägenheter såsom led. af stadsfullmäktige, drätselkammare, hamnstyr. m. m.; landstingsman ordf. i Hand- o. sjöf.-nämnden. ordf. i sparbanken o. Sjömanshusdirektionen, styr. led. och verkst. dir. i Ronneby Helsingbrunn a-b. m. fl.

AUGUST SPAAK. Sedan 59 etabl. som stadsmäklare i Göteborg. En utomordentligt vidrberst man, för hvilken icke någon världsdel af främmande men ett flertal fjärran länder välbekanta. På sin tid framstående seglare.

JOHAN HALLBÄCK. Inneh. af den stora sped. firman C. M. Hallbäck & Söner i Malmö. V. ordf. i styr. f. Bank a-b. S. Sveriges afd. kontor.

CARL JOHANSSON. Anst. 75 i Brandförsäkr. a. b. Sverige, kamr. 82, öfvergick 89 t. Brandförsäkr. a-b. Fenix hvilket da öfvertog det första bol. Verkst. direktör i Fenix o. led. af dess styr. sedan 08.

JACOB HAHR. Stud. ex. 55, anst. v. Köp.—Hults jernv. byggn. 57, v. stat. jernv. traf. som stat. insp. i Flen 62; traf. dir. ass. 64, traf. dir. 67, öfverdirektör 72—01. Verkst. direktör i svenska jernvägsfören. sedan 02. Led. af K. Krigsvet. akad.

EFRAIM DAHLIN. Stud. ex. 68, jur. utr. kand. 75, v. häradshöfd. 78 and. 81, länsnot. i Verml. 84, amiralitetsråd 87, marinöfverintendent 03, marinöfverkommissarie 08. Sekr. i 86 års riksdags sersk. utskott i. behandl. af lapplagen. Led. o. ordf. i ett flertal kungl. o. a. kommittéer. Led. af styr. f. K. F. U. M. i Stockholm sedan 75. Led. af styr. f. Hypotekskas-

san f. Sv. städ. 95—10, ordf. från 97. Ord. i styr. f. Sophiahemmet 98—08; led. af styr. f. Sv. diakonsällsk. sedan 05, sedan 10 ord. i styr. f. Sv. sällskapet f. nykterhet o. folkoplystheten. Led. af K. Krigsvet. akad.

MARTIN PAULSEN. Stationsinspektör v. Charlottenberg sedan 97 o. svenska statsban. i. n. äldste i tjänst varande stats-insp. Kommunalman.

PER DAHLGREN. U-löjtn. v. Fl. 77, kommandör 04. Chef f. K. Sjökarteverket sedan 09. Led. af K. Krigsvet.-akad., led. af K. Örlogsm.-sällsk.

WERNER TORNERHJELM. Stud.-ex. 57, hojr.-ex. 61, v. häradshöfd. 65, rådmän i Halmstad 71, borgmästare derst. sedan 90. Kronans ombud i styr. f. Halmstad—Bolmens jernv.-a-b. 87, ordf. i Halmstads sparbank 91—12, ordf. i styr. f. Hallbäckska pens.-stift. 90.

EMIL SVENSON. Stud. ex. 73, hojr.-ex. 76, v. häradshöfd. 79, rådmän i Varberg 85, borgmästare derst. sedan 94.

ERIK KLINGSTEDT. Stud.-ex. 61, prestex. 64, prestv. s. ä., v. pastor i Göteborg 73, kyrkoherde därst. (flaga förs.) sedan 84. Hofpredikant 83. Led. af kyrkofullmäktige, ordf. i IV distr. skolnämnd till 10. Ord. i Tje-narnehemmens styr.

GUSTAF HÖGSTEDT. Stud.-ex. 71, prestex. 74, prestv. s. ä., kyrko-herde i Farhults o. Jonstors förs. 95. Led. af Riksd. A. K. 94—96.

CARL MOSSBERG. Afg. fr. Filipst. bergsskola 57, disponent i Tabergs gruvor 64—69, disponent i Persbergs gruvor a-b. 69—08. Ord. i bevilln. o. tax.-nämnder i 43 år, v. ordf. i präfn.-nämnder 10 år, led. i komm.-stä-mna o. nämnd 45 år deraf 20 ordf., led. af kyrko- o. skolråd 45 år, landstingsman 35 år. Mångårig led. o. en följd af år ordf. i Hypot.-fören., brandstodsbol., Kristineh. E. banks styr., Östra Verml. jernv.-a-bis styr. lasarettidir., styr. i Verml. o. Dals Bruksbetjenings enke- o. pup.-kassa, vägstrvelsen.

KARL JOHANSSON †. Eg. egend. Hållsta i Upps. län. F. d. kyrko-värd, led. af kyrko- o. skolråd, ordf. i komm.-stämman 86—99. På sin tid ordf. i vägstrvelsen, led. af o. 30 år ordf. i styr. f. här. sparbanken, led. af Almänningsstyrelsen o. dess ordf. 97—09 m.

MATS ZACHRISON †. Stud.-ex. 61, hojr.-ex. 66, ausk. i G. hojr. samt v. häradshöfd. 57, förvaltade domareemb. till 74, landssekr. i Elfsb. län 77—08. På sin tid led. af ett flertal kommittéer, tillkallad att inom Civil- o. Finansdep. o. Nya lagbereden. biträda vid bereden. af flera viktiga frågor. Led. af Riksd. A. K. 87—90. Led. af styr. f. Uddev.—Venersb.—Herlji. jernv. o. f. Falkenberg's jernv. å kronans. vägnar, led. af dir. i Restads asyl, ordf. i styr. f. Göteborgs banks afd.-kontor, v. ordf. i styr. f. länslasarettet.

ANDERS ROSENBERG †. Nämndeman i 49 deraf här-domare 130 år, landstingsman i 24 år, kommunalstämmans ordf. i 20 år, nämndens i 4 år.

CARL AUGUST SCHENSTRÖM †. U-löjtn. v. Vestm. reg. 64, afg. ur aktiv tjänst 95, major i armén 1900. På sin tid intresserad jordbrukare, och bekläddé da kommunala förtroendeposter. Styr.-led. o. jourh. direk-tör i Mälarpöv. E. banks afd.-kontor i Upsala sedan 94. Ord. i styr. f. Nymans verkstäder. Hederled. af Vestmanl.—Dala nation.

FREDRIK RIDDERBJELKE †. U-löjtn. v. Verml. fältjäg.-reg. 69, kap-ten 89, afsk. 92. Eg. t. Vidablick i Uppl. Led. af Riksd. F. K. 98—05 o. 07—11. Led. af lagutsk. Ord. i länets skogsvårdsstyr., led. af styr. f. Ultuna landtr.-inst.

FILIP TRYBOM †. Byråchef i landtrüksstyrelsen och en af vårt liske-rivandens främste auktoriteter. Biografi o. hellsidesporträtt i denna årg nr 7.

H. 8. D:s Geografiska täflan om Kr. 800 i pris

Som en fortsättning på de stora pristäflingar med höga pänningebelopp vi, med början för flera år sedan, tid efter annan anordnat utlysa vi härmed

en ny stor pristäflan.

hvilken vi äro öfvertygade om skall genom det originella uppslaget tillvinna sig allmänhetens lifligaste intresse.

Täflingen, som erbjuder något fullkomligt nytt i täflingsväg, har med stor omsorg ordnats på sådant sätt, att den samtidigt med att den är så lätt att

hvar och en med bästa hopp om framgång kan deltaga däri

är så pass invecklad att

dess lösande i hög grad fångar intresset och bereder nöjsammaste tidsfördrif.

Hvad gäller täflingen?

Den uppgift, som skall lösas, är af geografisk natur. Täflingen, som börjar i nu föreliggande nummer, kommer att genomlöpa ytterligare fem nummer. I hvar och ett af dessa sex nummer komma vi att lämna en kartskiss, på hvilken en del mera betydande städer äro utmärkta med nummerade punkter. För de täflande gäller det att utfinna hvilken del af jordklotet kartskissen afser och att sedan med ledning häraf i nummerföljd namngifva de på densamma utmärkta städerna. Hela täflingen omfattar ett sjuttiotal städer. De sökta namnen insamlas för hvarje nummer men insändas först vid täflingstidens slut och då på en gång till Hvar 8 Dag, GÖTEBORG. Se närmare härom i det följande.

HVILKA PRIS KUNNA VINNAS?

- 1:sta pris Kronor Femhundra (500 Kr.)
- 2:dra „ Kronor Etthundra (100 Kr.)
- 3—12 „ Kronor Etthundra (10 pris à 10 Kr.)
- 13—32 „ Kronor Etthundra (20 pris à 5 Kr.)

Summa 32 pris å tillsammans
Kr. 800 kontant
däraf det första priset utgör
Kr. 500 kontant.

1:sta Kartskizzen till ofvanst. täfling.

Hvem kan deltaga?

Hvar och en som har ett af hvarje n:r af H. 8. D. fr. o. m. N:o 21—26, i hvilka de 6 kupongerna fr. o. m. N:o 8—13 finnas till urklipping.

Hur tillgår täflan?

Den täflande nedtecknar namnen på de med n:r försedda städerna å hvarje kartdel på en särskild lista hvilken inlägges i ett kuvert försedt med resp. täflingskupong.

När täflingen är avslutad insändas samtidigt alla sex listorna i ett slutet kuvert.

Täflingslistor, ej åtföljda af alla 6 kupongerna få icke deltaga vid afgörandet.

När afgöres täflingen?

De 6 täflingslistorna adresseras

HVAR 8 DAG

Geografisk täflan

GÖTEBORG

och skola vara oss tillhanda senast den 5:te inst.

April. — Den ordning i hvilken listorna anlända har ingen betydelse. — Den af Redaktionen vid samtidigt öppnande först påträffade riktiga lösningen af alla städerna får 1:sta PRISET, den därefter funna, 2:dra PRISET o. s. v.

Resultatet tillkännagifves i N:o 29 som utkommer 16—19 april och äro beloppen i fråga samtidig resp. vinnare tillhanda.

Vi uppmana till nogsamt följande af föreskrifterna. De äro enkla men oefftergiftiga. Studera Er karta och Ni har alla möjligheter att vinna kr. 500 kontant.

Redaktionen.

INNEHÅLL.

Aktuarie Isidor Floström (biografi och helsidesporträtt). — Samsfundet de nio. — Teaternytt. — Nordiska Spelen. — Scotts sydpolsexpedition. — En furstlig förlöfning. — Upptäcktsresanden E. von Rosens besök hos "träskfolket". — Bilder till den utländska dagskrönikan. — Väckans porträttgalleri. — Pristäflar.